

Szabadka főtere 2025-ben.
Fotó: Kiss Máté. Kapcsolódó
cikk a 13. oldalon

Az engedelmesség és engedetlenség következményei (I.) – Ige: Hag 2:15-18

Jelen számunkban...

- Gyülekezeti események
- 150 éves a nagyszalontai gyülekezet
- Jelenlegi és volt zilahiak találkoztak
- Teológusok látogatása a Vajdaságban
- Meghalt John MacArthur

Kornya Mihály (...) közölte Meyer Henrikkal, hogy őt Nagyszalontáról a bemerítésre vágyók csoportja úgy küldte Budapestre, hogy Meyer testvért vigye magával. Meyer azonban sok elfoglaltságára hivatkozva vonakodott elmenni Nagyszalontára. Kornya Mihály azonban nem tárgított: azt mondta, hogy hozott magával elegendő tarisznyát, megvárja, amíg a Meyer testvér elvégzi minden fontosabb dolgát, és el tud vele menni.

Ha megfigyeljük az Ószövetség első négyezer évét, akkor kevés olyan eset látunk, amikor azt lehet megállapítani, hogy Izrael egész népe egyöntetűen engedelmeskedett Istennek. Az egyik ilyen kiemelkedő eset éppen az, amiről Haggeus ír, amikor Isten felszólítja a népet arra, hogy ne engedetlenkedjenek többé, hanem lássanak hozzá az Ő háza építéséhez. És a nép egyhangon engedelmeskedik, nekilát a munkának, és jön az áldás.

Dáriusz király uralkodásának második évében, a hatodik hónap első napján szólt Isten prófétáján keresztül, és huszonnégy nappal később már az egész nép felvillanyozva lát neki a munkának. Három hónappal később hangzik el ez a beszéde Haggeusnak, ekkor Isten megkéri őket, hogy most nézzenek vissza a múltba, gondolkodjanak el, mert fontos következtetéseket kell levonjanak, mégpedig azt, hogy mind az engedetlenségnek, mind az engedelmességnek vannak következményei.

Miközben Izrael történetének azon kiemelkedő eseteit vizsgáljuk, amikor engedelmesek voltak, érdemes visszagondolni saját születésünk óta eltelt életünkre, aztán pedig arra, amióta új életet nyertünk. Voltak-e olyan kiemelkedő esetek az életünkben, amikor százszázalékosan engedelmeskedtünk a Jóistennek? Milyen volt ez? Talán egyesek elmondhatják, hogy az engedelmesség egyik kiemelkedő pontja az volt, amikor engedelmeskedtem és az Urat befogadtam a szívembe. Másvalaki arra gondol, milyen jó volt, hogy engedelmeskedtem és bemerítkeztem, mert valóban, az ige szerint ez is engedelmesség kérdése. És mekkora áldás lehetett még sok más területen engedelmeskedni az Isten vezetésének! De mi a helyzet statisztikailag ma, a huszonegyedik század emberei közt, ami az engedelmességet illeti? Egyértelmű kapcsolatot látnak a felmérések alapján a gyerekek engedelmissége >>>

Meghívó a XI. Kórustalálkozóra

Sok szeretettel és örömmel értesítjük a kedves testvéreket, karmestereket és énekeseket, hogy egy év kihagyásával ismét megrendezésre kerül az énekkarok XI. találkozója, 2025. november 15-én, 15 órától. Szeretnénk, hogy minél többen, minél több helyről bekapcsolódhassunk Isten magasztalásába, dicsőítésébe.

Az idei találkozó témája Isten dicsérete lesz a megváltásért, amit az Ő Fiában adott nekünk, és a Szenlelke által végzett munkájáért életünkben. Az igevers, ami erre buzdít minket, a következő: „Éneklek az Úrnak,

amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.” Egy másik fordítás pedig így folytatja: „Találjon tetszésre nála éneke, hisz az Úrban lelem örömöm.” (Zsolt 104: 33-34)

A helyszín a Nagyváradi Emanuel Egyetem kápolnája lesz, a Nufarul negyed szélénél (Nufarului út 87. szám, a villamos végállomástól pár száz méterre).

Az idén is az Emanuel Egyetemmél közösen szervezzük ezt az eseményt. A zenei rész szervezésében részt vállalnak Garai Zsolt és Székely András karmesterek.

Szeretettel hívjuk és várjuk a lelkipásztorokat és testvéreket, a karmestereket és az énekkarokat a Nagyváradi Missziókerületből, vegyenek részt ezen az eseményen, igyekezzünk felkészülten és közösen is dicsőíteni a mi Urunkat!

Kérjük a karmester testvéreket, hogy részvételi szándékukat és a maximum 15 perces programot jelezzék a következő e-mail címen: garzso2003@yahoo.com! Ugyanerről a címről küldjük a jelentkezést követően a közös kórusszámokat. Kérjük a karmestereket, legkésőbb október 8-ig jelentsék az énekkarok várható létszámát is!

Istenünk áldását kívánjuk a szolgálatra és a felkészülésre is!

A szervezők, **Garai Zsolt** és **Székely András**

**„Ti, ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal
együtt dicsérjétek az Úr nevét...”**

(Zsolt 148:12-13)

**...a Bihari Baptista
Gyülekezetben,
2025. szeptember 28-án,
vasárnap**

**A 60-ON TÚLIAK
(IFJÚSÁGI) TALÁLKOZÓJÁN!**

Dél előtt 10 órától kezdünk énekléssel, imabuzdítással, egész nap közöttünk szolgál a szilagybagosi énekegyüttes. Igét hirdet Dobos Péter, a debreceni gyülekezet véne, 13 órától pedig közös ebédre kerül sor. Délután 3 órától folytatjuk az ünneplést közös énekléssel, szolgálatokkal, biznyságtételekkel. Igei üzenetet Ferenczi Béla, érszöllősi gyülekezeti vén közvetít majd. **Szeretettel várunk!**

JELENTKEZZ A SZILÁGYSÁGI BAPTISTA BIBLIAISKOLÁBA!

CSEREKPA JÁNOS OKTATÁSI KÖZPONT SZILÁGYBALLA

2025-2027 | Oktatási napok: szombat 9:00-13:00

*„Csak az Úr ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem
származik.” (Péld 2:6)*

MIÉRT ÉRDEMES JELENTKEZNI?

- Biblikus tanítás – lelkipásztoroktól, hiteles tanítóktól
- Gyakorlati szolgálatra való felkészítés – gyülekezetben és misszióban egyaránt
- Testvéri közösség – Isten igéje körül bátorító légkörben
- Modern környezet – digitális táblával felszerelt tanterem, könyvtár, közösségi tér
- Két év alatt elvégezhető képzés – első- és másodévesek együtt tanulnak

KIKNEK SZÓL?

- Akik szeretnék mélyebben megismerni a Szentírást
- Akik elhívást éreznek tanításra, szolgálatra, biznyságtévesre
- Akik ifjúsági, diakóniai vagy missziói szolgálatra készülnek
- Akik keresik Isten akaratát életükre nézve

MIT MONDANAK A VÉGZŐSÖK:

- „A bibliaiskola átfomált és megerősített a szolgálatban.”
 - „Több lettem nemcsak ismeretben, hanem szeretetben is.”
- Ne halogasd! Most van az ideje annak, hogy elmélyülj Isten igéjében, és felkészülj arra, amit az Úr rád bíz!**

Jelentkezési határidő: szeptember 30. Felvételi: október 4.

E-mail: szbbibliaiskola@gmail.com, Telefon: 0735502222

>>> és a boldog gyermekkor között: más szóval az engedelmes gyermek boldog gyermek. Ezért jó, ha gyermekeinket az engedelmességre tanítjuk, bátorítjuk.

A Biblia az Isten iránti engedelmességre és a szolgálatra bátorít. De vajon milyen mértékben számít az, ha egész életünk folyamán engedelmeskedünk vagy nem? Foglalkoznunk kell ezzel a kérdéssel, főleg a mostani társadalmi közegben, hiszen abba az irányba haladunk, hogy mindenki a saját belátása szerint rendezi be az életét: „Mondjon bárki bármit, én jobban tudom, bízzák csak rám!” Vajon ez a bennünket körülvevő magatartás befolyásolja-e a mi engedelmességünket? Nem kellene. Haggeus idejében is kérdéssé vált ez, és mivel sem Isten, sem pedig az emberi természet nem változott, bátran mondhatjuk, hogy az akkori alapelvek ma is ugyanúgy érvényesek. Isten arra készíteti Haggeus idejében a népet, hogy nézzen vissza a jelenből egészen addig az időig, amikor még nem kezdtek meg a templom építését: „Jól gondoljátok meg e naptól fogva az elmúltakat is, mielőtt még követ köre tettek volna az Úr hajlékában.” (15. v.) Volt tehát egy időpont, amikor elkezdték építeni a templomot, s most az ez előtt eltelt időszakra kell visszanézzenek. Majd a 18. versben egy újabb felszólítás érkezik a visszanézésre: „Jól gondoljátok meg e naptól fogva az elmúltakat is a kilencedik hónap huszonegyedik napjától, attól a naptól fogva, amellyel letettétek az Úr hajlékának alapját.” Először visszanézni arra az időre, ami megelőzte a templom építésének az elkezdését, utána pedig visszanézni – még egyszer – arra a periódusra, ami a templom építésének megkezdése óta eltelt. Van-e különbség a kettő között? Más szóval – magunk felé intézve ma a felszólítást – „Nézz vissza az életed azon időszakára, amely megelőzte az Úr iránti engedelmességet és Krisztus befogadását a szívedbe!” Másodszor pedig nézz vissza, milyen volt az azóta eltelt időszak! Hogy engedelmeskedtél az Úrnak? Van-e különbség a kettő közt?

Az első periódussal kapcsolatosan az az általános megállapítás, hogy az Isten iránti engedelmesség és köteleességteljesítés elhanyagolása negatív következményekkel jár. Ha visszautasítjuk annak cselekvését, amit Isten elvár, ha visszatartjuk azt, amit neki kellene adnunk, akkor veszélynek tesszük ki magunkat. Isten keze nehezedett népére, amikor elmulasztották annak megtételét, ami saját lelkük érdekét szolgálta volna. Minket is elhívott Isten, hogy építsük a lelki házat. Nemcsak az imaházat – adott esetben –, hanem a lelkit. Fontos haladni, növekedni. Van egy közös lelki ház, a gyülekezet, de van a személyes életünk lelki háza is. És Isten felszólít bennünket, hogy építsük ezeket.

Ez sok mindent magába foglal. Az első és legfontosabb egy ház építésénél a *fundamentum*. A hívő ember életében is van egy fundamentum: az Úr Jézus Krisztus és az ő áldozata. Nem is adatott más fundamentum – mondja Pál apostol –, mint az Úr Jézus Krisztus. Erre építünk.

Olykor azt gondoljuk, hogy ez csak egy kis átrendezést jelent, de ez több, mint rendrakás. Elmondjuk is, hogy az Úr Jézus Krisztus megbocsátja a bűneinket, új életet kezdhetünk, és Isten segítségével minden átrendeződik az életünkben. Azt gondolhatjuk, hogy olyan ez, mint amikor egy házat átrendeznek: az egyik közfalat kiveszik, átteszik amoda, kicsit másképp helyezik el a bútorokat vagy a díszletet. Vannak ilyen cégek ma, sőt van úgy, hogy még műsorokat is készítenek arról, hogy hogy nézett ki az a ház. De valójában ennél sokkal több történik, amikor Jézus bejön valakinek az életébe: az nemcsak átrendeződik, de egészen újjá lesz. „Mert íme, újjá lett minden, a régiék elmúltak”, mondja Pál apostol. Kezdve a fundamentumtól egészen addig, ami arra épül. Teljesen új a ház. Ez egy radikális változás, ami sajnos egyeseknél nem ilyen radikális. Csak egy kis átrendeződés történik a régi házban. Lehetne sorolni a változásokat, amelyek történhetnek valakinek az életében, s amik hasznos dolgok, de ennél sokkal többet jelent a megtérés, és az, hogy az érted keresztre feszített Úr Jézus a szívedbe költözött. Mert ha csak apró átrendeződés történik, akkor az egyik veszély, ami fennáll, hogy bármikor – de főleg egy sebezhetőbb időszakban – minden visszarendeződik a régi kerékvágásba. Miért van az, hogy egyesek megmagyarázhatatlan módon, akár teljesen visszaesnek a régi, korábbi életformába? Van, aki megbántódik valami miatt, másnak a párválasztás nehézségei okoznak visszarendeződést az életében. Van akinek az aggodalmai, kinek mi... De mivel csak átrendeződés történt, a visszarendeződés is könnyebb. Ezért van az, hogy egyesek csodálkoznak, hogy „hát most kereszttelkedett meg, nemrég hallottuk, hogy megtért, és ilyen hamar elszállt az egész!”

A lelki ház építéséhez tartozik a szolgálat is. Maga a templom építése is a szolgálathoz tartozott a Haggeus idejében, és ebben ők hiányosak voltak. Építeni az egyéni életünk lelki házat, a közös lelki házunkat, Isten népét többek között a szolgálatok által tudjuk. A köteleességtudatnak is jó hatása van az emberre, formál bennünket, megtart a jó kerékvágásban. Már a gyermekeket is próbáljuk arra tanítani, hogy van köteleesség, és ez formálja a jellemüket. De ez a szolgálattal kapcsolatos köteleességtudatra is érvényes. Ha ez nincs meg, az ember könnyen eltéved, rossz útra tér. Azt szoktuk mondani, hogy a szolgálat önkéntes. Így van, de arra figyelni kell, hogy ebben az individualista társadalomban, amikor egyébként is az egyén van a középpontban, ez nehogy befolyásoljon minket, és azt mondjuk, hogy „ha akarom, akkor önkéntesen végzem, ha nem akarom, akkor nem végzem”. Most nincs kedvem, nem érek rá, azt sem tudom, hogy estére jövök-e imaházba... Az Úr segítsen, hogy ebben a köteleességtudatban fejlődjünk, még akkor is, hogyha önkéntességről van szó! Hiszen ő megérdemli, hogy szeretetből szolgáljuk! (folytatjuk)

Felsőcsernáton. Nagy kegyelemben és örömben volt része a sepsiszentgyörgyi körzet testvériségének, amikor ismét megmozdult a víz Felsőcsernátonban, május 25-én. Egy kedves házaspár – Rákosi Arnold és Borika – vallotta meg hitét az Úr Jézus Krisztusban, mint személyes Megváltójában. Arnold hívó szülők gyermekeként nevelkedett, mégis a világból választott

magának feleséget. Borika így került kapcsolatba a gyülekezettel, ahol hallhatta Isten élő üzenetét. A 2024. évi női csendes napokon részt vett a Hargita Táborban, ahol meghallotta és elfogadta az Úr megtérésre hívó szavát. Az Úr előzőleg Arnoldban is munkálkodott, és amikor felesége megtért, benne is felizzott az Úr tüze a megtérésre, így együtt vállalták a bemerítkezést. Alkalmunkon vendég igehirdetőként Dóczy Tibor, csíkszeredai lelkipásztor szolgált a Jóel 2:18-27 alapján. A bemerítést Dézsi István, helyi lelkipásztor végezte. Bizonyágtétellel szolgált Bokor Béla Kézdivásárhelyről és Ivánitzki Efraim Sepsiszentgyörgyről. Több köszöntés is elhangzott, köztük Rákosi András gyülekezetvezető is, aki Arnold édesapja. Az Úr megtartó kegyelme legyen a frissen bemerítettekkel! Egyedül Istené a dicsőség, aki ma is munkálkodik és meghallgatja az igazak buzgósságos könyörgését! (Dézsi István lp.)

Szilágyssomyló, roma gyülekezet. 2025. június 9-én, pünkösd másodnapján bemerítési ünnepet tartottunk Szilágyssomlyón, a roma gyülekezetben. Nyolc fe-

hétruhás vallotta meg Jézus Krisztusba vetett hitét. A február végén és március elején tartott evangélizációs hét áldásai voltak ők gyülekezetünk életében. Március 1-én ugyanis a tofleai román pünkösdi testvérek szolgáltak nálunk. Az ígét akkor Avram Ion testvér hirdette, és az alkalom végén több mint negyven személy jött előre, hogy átadja az életét Jézusnak. Később, a bemerítésre való felkészítés során megrostálódott a csoport, és végül nyolc személy merítkezett be. Ezenkívül három másik személy is helyreállt: ők már tagok voltak, de elmaradtak a gyülekezeti élettől. A bemerítési ünnepen Szekrényes Pál nyugalmazott lelkipásztor hirdette Isten ígétét az Ap-Csel 8:26-40 alapján, rávilágítva a megtérés és bemerítkezés fontosságára. Az ezt követő ünnepélyes bemerítést Pap Benjámin lelkipásztor végezte. Az istentiszteleten sok érdeklődő volt jelen, akik hallották a megtérésre való felszólítást. Kívánjuk, hogy mindenki megfontolja a felszólítást, és döntsön örök sorsa felől! *A képen balról jobbra: Varga Alex, Lakatos Albert, Varga József és Szonja, Pap Benjámin lp., Mezei József és Szilvia, Danó Szabolcs és Szende, Szekrényes Pál ny.lp. (Pap Benjámin lp.)*

Szilágyperecsen. Áldott és örömteli nap volt Szilágyperecsenben 2025. május 11-én, amikor Bagosi Anita tett bizonyágot a Jézus Krisztusba vetett hitéről a bemerítés vizében. Örvendtünk a fehérruhás bizonyágté-

telének, valamint az elhangzott igehirdetésnek, amit Zsemlye Alfréd szilágyssomlyói lelkipásztor hirdetett az 1Pt 3:18-25 alapján. A bemerítést Borzási Pál, helyi lelkipásztor végezte. *A fotón balról jobbra: Borzási Pál lp., Bagosi Anita és Zsemlye Alfréd lp..* Azért imádkozunk, hogy az Úr tartsa meg Anitát az ő követésében mindhaláláig, és legyen buzgó szolgálóleánya az Úrnak a gyülekezetben! (Borzási Pál)

Értarcsa. 2025. július 20-án két fiatal, Máté Ruben és Tóth András bemerítésére került sor Értarcsán. Jó volt újból hallani bizonyágtételüket, amelyben megragadó módon, élő hittel mondták el, hogyan találta meg őket az Úr Jézus kegyelme. A népes gyülekezet előtt Balla Fri-gyes tv. hirdette az ígét a Mt 28:19 alapján, összegezve a

bemerítésről szóló bibliai tanítást. A közös ebéd után aratási ünnepéssel folytatódott az istentisztelet, amelyen Makra Zsolt, nyírbátori lelkipásztor (aki tanára is a bemerítkezett fiataloknak) a Lk 10:1-9-et felolvasva buzdította a jelenlevőket a szolgáló, tanítványi életre. A nap folyamán számos biznyságtétel, köszöntés, énekszolgálat hangzott el a sok helyről összesereglett vendégek és a helybeliek részéről. Mindenért az Úr legyen a dicsőség! (Kiss Lehel)

Aranymenyegző Besztercén

Augusztus első vasárnapján ünnepi hangulatban emlékeztünk meg a gyülekezetben Orbán János és Éva 50 éves házassági évfordulójáról. Ezen a hosszú úton mennyei Atyánk tartotta meg őket sok próba közt. János testvért korábban súlyos baleset érte, de a mi Urunk felsegítette, „mert jó az Úr és örökkévaló az ő kegyelme”. „A hármas kötél nem hamar szakad el”, emelte ki köszöntésében Szabó Mihály, a gyülekezet lelkipásztora. Házasságukat három lánygyermekkel áldotta meg Isten, akik sok szeretettel és gyönyörű virágsokrokkal köszöntötték szüleiket. Isten gazdag áldását kívánjuk továbbra is az egész családra!

(Szabó Mihály lp.)

150 éves jubileum Nagyszalontán

Isten kegyelméből 150 éves jubileumát ünnepelte a Nagyszalontai Magyar Baptista Gyülekezet 2025. július 27-én. Hálaadással tartozunk Istennek a 150 évért, amelyben hordozta és megtartotta ezt a gyülekezetet.

Az istentiszteleten jelen volt több lelkipásztor Erdélyből, Magyarországról, valamint a román gyülekezetek képviselőiben is. Horváth János, a város alpolgármestere és Szabó Ödön, parlamenti képviselő is a vendégünk volt. Néhány ének után Kovács Gyula, a gyülekezet korábbi lelkipásztora buzdított hálaadásra a Zsolt 48:13-15 alapján. Ezt követően a gyülekezet lelkipásztora, Kelemen Szabolcs Dénes felolvasta a krónikát. Kiss Lehel, értarscai lp., a Szövetség kommunikációs alelnöke és a Történelmi Bizottság elnöke a Zsid 13:7-re alapozva áttekintést adott az anabaptista gyülekezetek megalakulásától kezdve (idén emlékezünk meg az anabaptista mozgalom elindulásának 500-ik évfordulójáról is) a későbbiekben kibontakozó baptista mozgalmon át a magyarországi kezdetekig zajló missziótörténetről. A visszaemlékezésben a nagyszalontai gyülekezet megalakulása kapott nagyobb hangsúlyt, mint az első magyar nyelvű baptista közösség.

Egy énekkari szolgálat után – amit Mátis Kelemen vezetett – az ígét Budai Lajos, nagyváradai lelkipásztor hirdette az ApCsel 2:42-47 alapján. Az igehirdetésben választ kaptunk arra a kérdésre, hogy milyen az Isten szerinti gyülekezet. Először is élő – mert hisszük, hogy Krisztus feltámadt, és jelen van az övéi között. Másodszor: tanuló gyülekezet – foglalatossak voltak az apostoli tanításban. Harmadszor: gondoskodó gyülekezet – odafigyeltek egymásra, készek voltak egymást segíteni. A negyedik jellemző az egység – az első gyülekezetben együtt voltak egy akarattal, és nem volt közöttük szét-

húzás, diszharmónia. Egységesek voltak abban, hogy az Urat imádták; abban, hogy törekedtek a szentségre; valamint az evangélium hirdetésében.

Az ígehirdetés után a köszöntések sorozata következett. Először Horváth János alpolgármester szólt, utána Cociubei Florin, a helyi román gyülekezet lelkipásztora, majd Gergely Pál, a gyülekezet egykori lelkipásztora és Horváth Ferenc, a Melbourne-i baptista gyülekezet lelkipásztora. Az énekkar szolgálata után a köszöntések sorát folytatta Szabó Ödön, parlamenti képviselő és Mezei Ödön, a gyülekezet korábbi lelkipásztora. Fodor Barina az ágyai körzet nevében szólt, majd Boros Gyula, a gyülekezet volt lelkipásztora adott át igei üzenetet. A köszöntések sorát Kiss Zoltán, a bihariószegi gyülekezet lelkipásztora zárta.

A közös ebédet követő délutáni istentiszteleten Szűcs Sándor, a belényesi körzet lelkipásztora, Szövetségünk pasztorális alelnöke és a Nagyvárad Missziókerület elnöke szolgált ígehirdetéssel az ApCsel 8:26-40 alapján. Ebben összegezte a baptista gyülekezetek jellegzetességeit: az áldozatkészséget, a Bibliához való hűséget, valamint az imádkozó lelkületet. Ugyanígy fontos a megtérés hirdetése és a személyes felelősség – vállalni a Krisztus-követő utat a bemeztítés által, valamint a bizonyoságtétel és szolgálat az Úrért.

A délutáni köszöntéseket Cociubei Mihai lelkipásztor kezdte, utána Kovács Gyula tv. szólt. Őket követte Kriszán Zoltán, békéscsabai lelkipásztor, valamint Kiss Zoltánné, a Nőszövetség elnöke Bihariószegről. Egy újabb lelkesítő ének után rövid igei üzenetet adott át Gergely Pál lp., Bódis László, ny. lp. Kétegyházáról és Mezei Ödön, a székelyudvarhelyi gyülekezet lelkipásztora.

Az istentiszteletet Kiss Lehel lp. szolgálata zárta az 1Kor 15:58 alapján. Testvérünk folytatta a délelőtti megkezdett szolgálatot, amelyen keresztül mélyebb betekintést kaptunk Kornya Mihály életébe, valamint az akkori közösségek, gyülekezetek életébe is.

Hála legyen Istennek, hogy kegyelméből megünnepelhettük a 150 éves jubileumot! Visszatekintve láthatjuk, hogy minden korszakban és minden nehézség közepette Isten hű maradt. Az evangélium ereje nem változott az elmúlt másfél században sem. Legyünk mi is hűségesek az Úrhoz, higgyünk továbbra is az evangélium életeket átfarmáló erejében! Elődeink Krisztusnak oda-szánt életet élve hűségesen szolgáltak. Számunkra is követendő példák, ahogyan Jézus Krisztus használta őket és munkálkodott általuk. Hiszünk, hogy egyedül Jézus Krisztus által nem csak múltja, de jövője is van a gyülekezetnek. „...azért halt meg mindenkiért, hogy a kik élnek, ezután ne magoknak éljenek, hanem annak, a ki értük meghalt és feltámasztatott.” (2Kor 5:15b)

Kelemen Szabolcs Dénes lp.

Zilahról elszármazottak találkoztak júliusban

„A múlt erős gyökér, jelen és jövő belőle él.”
(Bábel Balázs)

Felemelő érzés volt jelen lenni a zilahi magyar baptisták találkozóján, melyre 2025. július 11-13. között került sor Zilahon. Több mint 500-an gyűltünk össze közelről és távolról, zilahiak és az innen elszármazottak, hogy egy felejthetetlen hétvégét töltsünk együtt. A közösség lüktető ereje és szeretete érezhető volt az egész hétvége alatt. Elszármazott testvéreinkkel együtt jó volt visszatekinteni és meglátni, hogy ennek a közösségnek a gyökere nemcsak a múltból táplálkozik, hanem magából Jézus Krisztusból. Ahogy Gyökössy Endre mondta: „Lehet, hogy a fát villám sújtja, lehet, hogy derékba török, de új hajtást hoz mindaddig, míg a gyökér él; márpedig a gyökér maga Jézus Krisztus!”

A visszaemlékezések is főképpen erről szóltak, hogy milyen nagy dolgokat tapasztaltunk meg Isten segítségével, aki életünknek gyökere, fundamentuma lett. >>>

KÉPHÍR

2025. augusztus 3-án került sor az új belényesi imaház alapkövetételére. A munkálatokra kérjük Isten gondviselését és áldását! Azóta az Úr kegyelméből az alapot is megöntöttük. (Sz. S. lp.)

>>> Sokakban még mai napig elevenen él az imaház építésének élménye, a még viszontagságos időkől, a rendszerváltás előtt. Nem volt hiábavaló az Úrért odaszentelt pénz, idő és energia, mert míg a testvérek az imaházat építették, közben az Úr a közösséget formálta, alapozta. Maradandó élmény a zilahiak számára a gyergyói táborhely megtalálása és az első táborozások beindítása. Egy-szerű körülmények között kezdték a táborozásokat, mégis ezáltal felejthetetlen lelki élményekkel gazdagodtak. Sokan visszaemlékeztek hajdani lelkipásztorokra, akiknek élete maradandó nyomott hagyott a gyülekezet életében. Az óvoda-misszió is egy magvetés volt, melynek gyümölcseit a mai napig élvezhetjük több évtized távlatából. A kitartó gyermekmunka, a vasárnapi iskolai oktatás, az ének-zenei szolgálatok meghatározói voltak a korábbi korosztályok jellemzői formálódásának. Az Úrért égő, missziós lelkületű szívek által az evangélium más településekre is eljutott, ahol új gyülekezetek alakultak. Mindez az Úr munkája, amelyben, mint eszközt, a zilahi gyülekezetet is használta.

Ilyen és ehhez hasonló élményeket hallhattunk a pénteki közösségi alkalmon, amikor minden vendégnek lehetősége volt elmondani egy meghatározó emléket életéből. Az alkalom végén Budai Lajos lelkipásztor a Róm 15:13 alapján bátorította a gyülekezetet, azzal a címmel, hogy Reménység nehéz időkben. Mi táplálhatja a reményt? Isten ígéretei, a gyülekezeti közösség és az újjászületett fiak.

Szombaton egy csodálatos közösségi napot tölthetünk vendégeinkkel és a gyülekezettel együtt kint a szabadban, a Meszes-tetőn. Vidám hangulat, a találkozás öröme, kötetlen beszélgetések és számtalan sportlehetőség töltötte ki a napot. Ebédre egy 200 literes üstben főtt bográcsgulyából részesülhetett mindenki. Ezután

közös zenés áhítaton vehettünk részt, ahol Borzási István és Elekes József lelkipásztorok a kitartó és szabályszerű versenyfutásra buzdították a közösséget, három alapelv szerint: küzdelem, fegyelem és győzelem. Egy-egy futó zápor sem rontotta el a kedvünket, hanem csak segített, hogy még közelebb kerüljünk egymáshoz. A dinnye evés és lángosozás közben is élvezhettük a jó társaságot.

Vasárnap ünnepi istentiszteleten vettünk részt, mely áhítattal kezdődött. Ezután a vendégek által kibővített énekkar szolgálatát hallgattuk meg. Az énekek között bizonságtévesek hangzottak el. Az igehirdetést Nagy István lelkipásztor a 2Móz 33:13-17 alapján végezte. Mózes közbenjáró imádságára emlékezve testvérünk kiemelte, hogy a gyülekezetnek ma is szüksége van Isten jelenlétére: „Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!” (2Móz 33:15) A gyülekezet úrvacsorai közösségben volt együtt Vass Gergely és Nagy Ferencz lelkipásztorok közreműködésével. Az alkalom végén közös ebédben folytattuk a közösségápolást. A délutáni istentiszteleten a kibővített fúvószenekar dicsérte az Urat, miközben önkéntes szolgálatok hangoztak el. Péter István lelkipásztor a Jn 14:12-17 alapján hirdette Isten ígését. Hogyan cselekedhetünk nagyobb dolgokat, mint Jézus? Mi az, amit kérhetünk tőle? Hogyan marad bennünk Isten vigasztaló Szentlelke? Ezekre a kérdésekre kaptunk választ az igehirdetés által.

Nagyon hamar eltelt ez a pár nap, de Isten kegyelméből hisszük, hogy lesz viszontlátás – ha nem is ezen a földön, de a mennyben biztosan, ha megmaradunk mindvégig a hitben, a reménységben és a szeretetben. Ez az a közösség, amit Isten hozott létre! SDG!

Nagy Ferencz lp.

150 éve alakult meg az első magyar baptista gyülekezet (II.)

A Novák Antal bibliaárus által tartott összejöveteleken a jelenlévők lelki szomjúsággal hallgatták az igét. Újra és újra szóba került a bemerítés kérdése, ami már egy ideje foglalkoztatta a közösség tagjait. Novák Antal elmondta nekik, hogy munkálkodik Budapesten egy Meyer Henrik nevű prédikátor, aki bemerítheti őket. Nagyon megörültek, amikor ezt meghallották. Elhatározták, hogy levelet írnak Meyer Henriknek, amelyben megkérlik, hogy merítse alá őket. A válaszlevél nemsokára megérkezett. Mivel nem tudtak németül, egyikük ismerősével, egy zsidó boltossal olvastatták el a Meyer Henriktől kapott levelet. Meyer testvér azt írta, hogy a Biblia tanítása szerint a bemerítésben csak megtért személyek részesülhetnek, ezért úgy gondolja, hogy ők erre nem alkalmasak. Ez elszomorította őket. A csoportból valaki azt javasolta, hogy egyikük menjen el Budapestre, keresse fel Meyer Henriket, és mondja el neki személyesen, hogy ők már meg vannak térve. Erre a feladatra Kornya Mihályt kérték meg.

Mivel Kornya Mihály nem beszélt a német nyelvet, ezért egy tolmács kíséretében érkezett a fővárosba. Közölte Meyer Henrikkel, hogy őt Nagyszalontáról a bemerítésre vágyók csoportja úgy küldte Budapestre, hogy Meyer testvért vigye magával. Meyer Henrik azonban sok elfoglaltságára hivatkozva vonakodott elmenni Nagyszalontára. Kornya Mihály azonban nem tárgyalt: azt mondta, hogy hozott magával elegendő tarisznát, megvárja, amíg a Meyer testvér elvégzi minden fontosabb dolgát, és el tud vele menni.

Amikor Meyer látta, hogy Kornya nem tágit, más választása nem maradt, hanem egy fogadott tolmáccsal Kornya Mihály kíséretében mégiscsak elment Nagyszalontára. A tolmács – bár mind a két nyelvet jól ismerte – nehézségekbe ütközött, mivel nem volt gyakorlott a teológiai fogalmak fordításában. Meyer tv. a tolmács hiányosságai miatt szükségesnek tartotta a bemerítésre jelentkezők újbóli meghallgatását egy alkalmas tolmács segítségével. Erre később Gyulán került sor.

1875. augusztusában többnapos vásárt tartottak Gyulán, ahová a környékbeli és távolabbi településekről emberek nagy tömege jött el. Hogy a feltűnést elkerülje, ezt a forgalmas időszakot használta ki Meyer Henrik: vonatra ült a bemerítésre készülőkkel, és elment Gyulára. Megérkeztek Novák Antal házához. A bemerítésre készülők hitét, elszántságát, bibliaismeretét augusztus 24-26 között (a vásári napokon) három napig vizsgálta. Meyer Henrik naplójában feljegyzi ezt a fontos egyháztörténelmi eseményt. Külön kitér Kornya Mihály személyére, akiről örömmel mondja el, hogy kész volt mindent

A nagyszalontai imaház 2025-ben

elhagyni, még a pálinkafőzésről is lemondott. Meyert meglepte Kornya Mihály hite és bibliai tájékozottsága.

Megtörtént tehát a bemerítésre készülő nyolc személy tagfelvétele. Meyer Henrik az 1Pt 2:11-et olvasta fel: „Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek.” Igei szolgálataiban bátorította őket a hitben való megmaradásra. Majd hajnali három órakor kimentek a Gyula határában folyó Fehér-Köröshöz, ahol az Úr Jézus Krisztus parancsa, valamint az apostolok példája és tanítása szerint a folyó vizében alámerítette őket. A nagyszalontai bemerítkező személyek között volt Kornya Mihály és felesége, Pataki Zsigó Mária; Lajos János fegyverkovács és felesége; két nagykorú gyermekük: Lajos Imre és Lajos Juliánna, valamint Bereczki Sára és Kiss Sára. Velük alakult meg Magyarország legelső magyar baptista gyülekezete Nagyszalontán.

Ami a legjobban ámulatba ejtette az embereket, akik Kornyát jól ismerték, az a gyökeres változás, ami az életében történt. Mindez hitelessé és erőteljessé tette az Úr Jézus Krisztusról való személyes bizonyoságtételét. Kornya korábban csúnya beszédű, káromkodós ember volt. Meg néha el is járt otthon a keze, aminek olykor a felesége, Pataki Zsigó Mária látta kárát. Ezt követően elment korábbi gazdájához, Rozvány Györgyhöz, akinek örömmel mondta el: „Tekintetes úr, igazán nem káromkodom már, sem a feleségemet nem verem meg.” Örömmel számolt be egykori gazdájának is, hogy mi minden jó és örömteljes dolog történt vele. Mindenki látta rajta a nagy változást, amit az Úr végzett el az életében.

A ház urának lánya, Rozvány Gabriella hatvan év múltán, idős korában maga mondta el: „Megvallom, hogy én Mihály bácsitól tanultam meg követni és szeretni az Úr Jézus Krisztust.” Látva Kornya Mihály életpéldáját, éljünk mi is Szentlélekkel teljes, az Úr Jézus Krisztusról szóban és cselekedetekkel bizonyoságot tevő életet!

Kelemen Sándor Tomi

Több, mint élmény! tábori kisegítők beszámolóí

Gyerekként mindig nagy lelkesedéssel vártam a nyarat, mely tele volt felejthetetlen élményekkel. Vártam a meleg napokat, a barátokkal való együttlétet, de leginkább a táborokat, ahol újra találkozhattam olyan ismerősökkel, akikkel a távolság miatt nem láthatuk egymást gyakran. Máig élnek bennem emlékek az énekekről, a szabad idő programokról, melyeken nagy lelkesedéssel vettem részt, az alkalmakról, amikor meghallgathattam egy-egy igei üzenetet. Mindezen élmények háttérben ott voltak a szervezők és kisegítők. Nagy csodálattal figyeltem azokat a kisegítőket, akik nem felnőttként vagy szülőként, hanem fiatalokként vettek részt egy-egy gyerekeknek szervezett táborozáson. Mivel közelebb voltak hozzánk korban, mindig felnéztem rájuk. Vártam azt az időszakot, amikor végre én is elég idős lehetek ahhoz, hogy besegítsek táborozások alkalmával. Így az elmúlt években a nyári vakációs időszakom a táborokról szóltak, amikben többnyire nem táborozóként, hanem kisegítőként, tanítóként vehettem részt. Rengeteg olyan megtapasztalásom volt, amelyeket táborozóként lehet, hogy nem éltem volna át.

A következőkben hozzám hasonló fiatalok beszámolóit olvashatjuk, akik idén különböző, gyermekeknek szervezett táborozási heteken vettek részt. Nemcsak a programokról, de személyes megtapasztalásaikról is beszámolnak.

„Örülök, hogy Udvarhelyen idén is megszervezésre kerülhetett a nyári táborunk, és részt vehettem a szolgálatban. Idén művészeti tematikája volt ennek a hétnek. A gyerekek tanulhattak varrni, festeni, agyagozni, zenélni, és még a média világába is betekintést nyerhettek. Viszont remélem, hogy lelki téren is legalább ennyi tudással tértek haza. A bibliai alkalmakon a teremtés volt a fő téma, így hallhattak arról, hogy Isten az, aki megteremtette ezt a csodálatos világot, és minket is. Szó esett arról is, hogy Jézus az, aki által új életünk lehet, és csakis általa juthatunk be a Mennybe. Hálás vagyok azért, hogy idén is ilyen sokan részt vettek, hiszen több mint 100 gyerek táborozott nálunk, nagy részük pedig gyülekezeten kívülről jött. Mindig nagyon örülünk az ilyen lehetőségeknek, amikor fénykedhetünk a városban! Azt is mindig olyan jó megtapasztalni, hogy a gyerekszolgálat egy olyan terület, ahol bár testileg néha el is fáradunk, lelkileg annak sokszorosát kapjuk vissza.”

Benyovszki Noémi

„Az Úr kegyelméből, önkéntesként részt vehettem a Barnabás Alapítvány által szervezett táborban. Nekem is jutott egy báránka, akire kellett vigyázni: egy fiú, aki az utóbbi években tolószékbe került, s bár már 28. életévét

betöltötte, értelmileg körülbelül egy nyolcvéves korú gyermek szintjén volt.

Az egyik feladatomban az volt, hogy sétáltassam. Lábra kellett állítanom, és hátulról át kellett karolnom, így tudott csak előre lépni. Eleinte nagyon nehezen ment: nem akart felkelni, nem akart előre menni, mivel nem ismert, és nem bízott bennem. Egyik alkalommal, jelezve, hogy nem akar tovább menni, eldobta a lábait, és el akart esni, de megtartottam. Megnyugtattam, hogy az én kezeim közül nem fog kiesni. Ettől a pillanattól kezdve teljesen megbízott bennem.

A hét folyamán volt egy alkalom, amikor fel akarta valaki állítani a tolószékéből. Mivel őt nem ismerte, nem volt hajlandó együttműködni vele - csupán velem, mivel bennem már megbízott. Az Úr sok mindent megtanított nekem ezen események által: az első fontos lecke az volt, hogy csak abban tudok bízni, akit ismerek. Ezért igyekezem nem kell még jobban megismerni az Urat. A második pedig: hála azért, hogy - annak ellenére, hogy sokszor lázadok - az Isten hatalmas keze megtart.

A hét folyamán sok ember elesett, és közülük nagyon sokat felsegítettem. Az utolsó napon, amikor a fogyatékkal élőket segítettam feltenni a buszra, siettem vissza, és beleléptem egy gödörbe - elestem. Ez is egy fontos lecke volt számomra: azt gondoltam, hogy én nem eshetek el, mert másoknak segítek. De az Úr ismét figyelmeztetett. Ez a világ azt mondja, hogy legyen önbizalmunk, de Isten Igéje arra tanít, hogy Krisztusban bízunk!

Kedves olvasó! Nem tudom, milyen a helyzeted. Lehet, hogy elfáradtál a sok harcban. Ne feledd: akik az Úrban bíznak, az erejük megújul, s bármennyire nehéz is a helyzeted, tart az égi kéz! Ezért bízunk az Úrban!”

Boda József

„Mielőtt elindultam volna Brassóba, hogy segítőként részt vegyek a gyerekek számára szervezett musical héten, azt az ígéretet kaptam az Úrtól, hogy érezni és látni fogom az Ő jóságát. Isten pedig most sem maradt adós, gondviselése napról napra egyre kézzelfoghatóbbá vált. A tábori csapattal a reggeleket egy rövid áhítattal kezdtük, ami segített lelkileg ráhangolódni az előttünk álló napra. Amint megérkeztek a gyerekek, kezdetét vette a délelőtti musicalpróba, amin keresztül megismerkedhettek Jónás történetével. A próbát követően játékokkal folytatódott a nap, majd egy közös uzsonna után elhangzott a napi bibliai történet, amelyet kiscsoportos beszélgetés egészített ki. Délben együtt ebédeltünk, majd délután az alternatív programok után újabb musicalpróbára került sor. A nap végén a gyerekek hazamentek, mi pedig a segítőkkal együtt töltöttük a délután hátralévő részét.

A napok forgatagában egyre mélyebb lelki élmények születtek. »A kereszténység a látszólagos hiábavalóságok végtelen értékét hirdeti, és a látszólag oly rendkívül értékes dolgok végtelen hiábavalóságát.« – mondja Dietrich Bonhoeffer. Ennek a valósága elemi erővel hatott ránk Brassóban. A gyerekek egyszerű Isten-keresése, őszinte öröme és nyitottsága nap mint nap emlékeztetett arra, amit felnőttként hajlamosak vagyunk elfelejteni. A kicsiny, törekeny gyermeki hit úgy vezetett vissza az evangélium szívéhez, ahogyan a hajnal érkezik: oszlatva a

sötétet, nem harsányan, de megállíthatatlan világossággal. Jó volt elidőzni ebben a világosságban. A szeretet csendes jelei és a hit tisztasága állt szemben a világ óriásaival, és újra rádöbbsentem, mennyire más mércével mér az Isten.

»Hol, ó hol – hol nem vagy ott? / Ó, nincs oly hely, ahol nem vagy ott, szeretve engem.« – hangzott el újra és újra a gyerekek szájából az énekszöveg, megerősítve bennem az örök érvényű igazságot: Isten jósága üldöz, bárhová is megyek. Így teljesedett be a héten a szoltáros szava:

»Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet.«
Ilyés Erika

„Néhány éve megadatott az a kiváltság, hogy gyerektáborokban szolgálhassak, és azóta is számomra ez az év egyik fénypontja. Idén is részt vehettem a sólyomkővári táborban szervezett egyik gyerekhét programján, ahol szobavezetőként szolgáltam. Ez abból állt, hogy rám volt bízva egy szoba 14 lánnyal, értük voltam felelős egy hétig. Öröm volt időt tölteni velük, beszélgetni, látni, ahogy az életük minden kis részletéről mesélni akartak nekem. Ugyanakkor mindig jóleső érzés találkozni és beszélgetni a többi gyerekekkel is, köztük persze azokkal a lányokkal, akik előző években voltak a szobámban. Látni, ahogy fejlődnek évről évre, ahogy megosztják azt, ami azóta történt az életükben.

Tanított az Úr önzetlenségre, szolgálatkészségre, alázatra. Az évek során megtapasztaltam, hogy a gyerektáborok legalább annyira szükségesek a felnőtt vezetőknek, mint a gyerekeknek. Kijelenthetem, hogy Isten legalább annyira munkálkodott bennem ezen a héten, mint a gyerekekben, és sokszor épp őket használtam fel abban, hogy tanítson engem. Egy példa erre a szobabeszélgetés: reggeli és esti áhítat után visszamentünk a szobákba és átbeszéltünk néhány kérdést az igehirdetéssel kapcsolatosan. Idén a legkisebb lányok voltak a szobámban, ezért a mélyebb kérdésekre még nem tudtak olyan mély válaszokat adni, amilyeneket mi »elvárnánk«. Sokszor, amikor ilyen kérdések merültek fel, a válaszaik a következők voltak: »azért, mert Jézus meghalt értünk« vagy »azért, mert Jézus feltámadt«. Eleinte szerettem volna tovább menni – bár ez igaz és helyes, ennél nagyobb választ akartam. Csendben figyelmeztetett Isten arra, hogy tényleg ez a válasz mindenre. Nem kell komplex választ keressek mindenre, mert a gyerekek válasza tényleg mindenre megoldás. Ugyanakkor a hét témája – Isten fegyverzete – által is szólt hozzám az Úr. Sorra vettük az Efézus 6-ban levő fegyverzeteket, amelyeket Isten folyamatosan eszembe juttat próbák, kísértések idején. Néha nehéz elfogadni, hogy Isten csak a mag elvetését bírta ránk – ami már önmagában nagy feladat –, de imádkozva, hittel figyelünk kell, ahogy ezek a magok életre kelnek.“

Gál Ruti

Nem hiába vannak ezek a táborozási hetek. Ahogy olvashattuk, a kisegítőkre is maradandó hatást gyakoroltak. Tehát, kedves olvasó, ha volt lehetőség ilyen fajta szolgálatot végezni a nyár folyamán, adj érte hálát; ha pedig még nem, bátorítalak, hogy te is vállald ezt az áldásokkal teli szolgálatot.

Dézi Eszter

Kérdezd a pásztort!

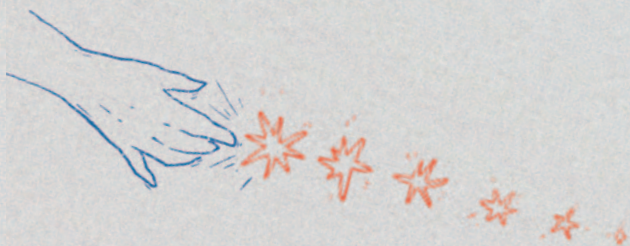
Hogyan kerülhetem el, hogy másokhoz hasonlítsam magam?

Az, hogy az élet különböző területein másokhoz hasonlítjuk magunkat, teljesen természetes és ösztönös, éppen ezért azt gondolom, hogy teljesen megszüntetni, megállítani nem lehet, mivel ez az emberi természetünk része. (Róm 7:21-25)

Azonban sokat segíthet néhány isteni igazság elsajátítása, hogy eljussunk ebben a témában is az Isten fiainak a dicsőséges szabadságára:

1. A látszat csal

Sámuelnek azt mondja Isten Isai házában, hogy „Ne tekints a megjelenésére, se természetes növéseire, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” (1Sám 16:7). Amit érzékelünk másokról, az gyakran csak a „kirakat” – a teljes igazság nem kerül a nyilvánosság elé, a közösségi médiafelületeken az emberek nem osztják meg kudarcaikat, traumáikat, kétségeiket, csüggedésüket, belső bizonytalanságaikat, általában csak a sikereikkel dicsekednek. Ne engedjük, hogy a távolról tökéletesnek tűnő életek becsapjanak, és hálátlanságba, elégedetlenségbe sodorjanak! Meg kell értenünk, hogy mindenkinek megvan a maga keresztje, néha pedig éppen a legirigyletebb emberek élete a legnehezebb.

2. Ne igazodjunk a világhoz

„...és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával...” (Róm 12:2)

Amíg ezen a világon élünk, mindig lesz olyan, amivel nem rendelkezünk, képtelenek vagyunk mindent birtokolni. Fogadjuk el ezt a helyzetet, és értsük meg, hogy Isten okkal, céllal, küldetéssel teremtett minket, és nem más életét, hanem a sajátunkat kell élnünk.

3. Legyünk hálások

Vegyük számba, amink van, és értsük meg, hogy bármi is kevésnek, gyengének, jelentéktelennek is tűnne másokéhoz képest, amit Isten megáld, az örökké megáll. Jó példa erre Mózes, akitől azt kérdezi Isten: „Mi van a kezében? Egy bot – felelte.” (2Móz 4:2). Mind tudjuk a történet folytatását – Mózes, kezében egy egyszerű pásztorbottal, szemben az akkori világ leghatalmasabb uralkodójával...a megértés segít: nem kell másra nézni, NÉZZÜNK JÉZUSRA!

Baricz Benedek Ip.

Művész sarok

Décsi Eszter: Imádkozó szívem

Isten munkájában mit tehetek,
Álljak ki, s csak énekeljek?
Lássa mindenki, hogyan beszélek,
Hogy még a rosszállóktól sem félek?

Vagy beteget nap mint nap látogassak,
És gyermekekkel örömmel foglalkozzak?
De mi van, ha belső szobámban
Nyílik meg csak szám imára?

Nem ér ez semmit se,
Hisz nem látja ezt senki sem!
Nem kapok érte dicséretet,
Nagyra törő elismeréseket.

De mit ér az Istennek,
Ha mindent csak színből teszek?
Ha csak fénykedni szeretnék,
Nem pedig hirdetni az Ő dicsőségét?

Én szívem, hát nem veszed észre,
Hogy imáid nem maradtak elveszve!
Isten mindazt meghallván,
Áldását adta, kéréseid megadván.

Értékét sose becsüld le,
Ha kérésed tiszta szívből mondd el.
Kegyelme nem hagy el sosem,
Örülj hát, én imádkozó szívem.

"Szeretettel hívunk minden érdeklődőt szeptember 21-én, 17 órára Válaszútra, a Bánffy-kastélyhoz, egy különleges dicsőítő estre. Az alkalom középpontjában Jézus áll, akiről énekszóval és igei üzenettel teszünk bizonyosságot. Az éneklésben az EMABISZ Worship dicsőítő csapat vezet, az evangéliumot pedig Bálint Dávid, kolozsvári lelkipásztor hirdeti. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött, amit a meghirdetett facebook eseménynél lehet megtenni. Hozd magaddal családot, barátaidat, ismerőseidet is.

A helyszínen lehetőség lesz támogatni a decemberben, Nagyváradon megrendezésre kerülő nagykoncertet, ahol több mint 200 fiatal énekel majd az EMABISZ kórusban."

Budai Dániel, EMABISZ elnök

Olvass!ak

Philip Yancey – Ahová a fény vetült

„Az Ahová a fény vetült című könyvemben felfedem a déli szegénységben eltöltött gyermekkorom részleteit, valamint egy titkot, amely elindított azon az úton, hogy megértsem a családom igazságát és azt a kultúrát, amelyben felnőttem. Eddig nem ismert történetem elolvasása segít megérteni, miért foglalkoztam könyveimben olyan gyakran a szenvedés és a kegyelem témáival. Ez a legszemélyesebb könyvem, amelyben a szeretet természetét vizsgálom – hogy egy anya szeretete hogyan kerülhet a tűréshatár szélére; hogyan fordulhat egy közösség szeretete a kívülállók ellen; hogyan homályosíthatják el Isten szeretetét azok, akik Isten nevében szólnak; és hogyan találhat mégis ránk a szeretet, minden akadály ellenére. A könyv lényege a gyógyulás lehetősége, és annak reménye, hogy az ember életében semmi sem megy kárba.” Philip Yancey

A szerző ebben a könyvben őszintén tárja fel szegénységben töltött gyerekkorát az amerikai Dél fundamentalista közegében. Apja korai halála után édesanyja egy szigorú, kirekesztő vallási irányzatban keresett kapaszkodót – ez a közeg azonban tele volt faji előítéletekkel, félelemmel és Isten nevében elkövetett erőszakos elhatárolódásokkal. A memoár fájdalmas részletekben mutatja be, hogyan torzulhat el a szeretet – legyen szó szülői, közösségi vagy éppen isteni szeretetről – ha azt félelem, kontroll és vallási merevség irányítja.

A történet nem csupán egy családi dráma, hanem szélesebb társadalmi tükör is: a könyvben megjelenő rasszizmus, politikai megosztottság és vallási széthúzás sajnos ma is ismerős jelenségek. Yancey azonban nem marad meg a kritika szintjén – saját fájdalmain keresztül mutatja be, hogyan lehet mindezeket túllépni. A könyv mély lelki fejlődésen vezet végig: a szerző megküzd a múltjával, hitével, és végül rátalál a valódi evangéliumi üzenetre – a kegyelemre.

Olvasmányos, megrázó, mégis reményteljes történet, amely segíthet abban, hogy ne veszítsük el a hitünket, még akkor sem, ha sok csalódás ér.

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik a lónai ifjúság:

2022 januárjában nemcsak az év, hanem a lónai ifi is megújult egy néhány hónapos csend után. Sokáig csak öt tagot számlált az ifink, de az Úr vágyat adott a szíveinkbe, hogy annyian, amennyien vagyunk, gyűljünk össze hetente ifjúsági órákra. Volt már lelkipásztorunk, aki minden alkalomra készült, és bár a nyakatekert kérdéseinkre nem mindig tudott ott helyben válaszolni, mindig érdekes beszélgetések alakultak ki köztünk. Ahogy nőttek a fiataljaink, úgy adott az Úr áldást: megtéréseket, bemerítéseket

és egyre több felnövekvő ifitagot, annyira, hogy az idei évbe már tíztagú ifiként léphettünk.

Mivel viszonylag kevesen vagyunk, próbáljuk úgy alakítani az alkalmakat, hogy mindenki számára a legjobb legyen: így került péntekről szerdára, azután szerdáról szombat estére az ifi. Még nem üt hatot az óra, de az imaházban már ott van néhány pontos ember, s amilyen sorrendben jön, úgy csatlakozik a beszélgetéshez mindenki. Az első kötöttebb programpont nálunk az éneklés, amit az ifi megújulása óta is komolyan veszünk, mert arra törekszünk, hogy amikor csak lehet, minden vasárnap szolgáljunk a gyülekezetben. A két ének között általában egy szolgálat is van, ami lehet vers, zsoltár, konfis, táboros beszámoló vagy újabban bizonyágtevés, hogy bepillantást engedjünk a testvéreknek is a hitéletünkbe, s így egymás által is épüljünk. Az énekek után lelkipásztorunk, Pap Lénárd ígérel szolgálat, ami általában közös bibliatanulmányozás lesz sok hozzászólással és kitéréssel. Ha nincs több kérdés, sorban mindenki imádkozik, és legújabb szokásunk szerint kimegyünk rögzíteni. Ez a mások csendes tagoknak is lendületet ad, feldobja a hangulatot, s jobban összekovácsol minket. Egyik legjobb dolog mégis az ifi utáni hazasétálás, amikor nem számít, mekkora kitérőt teszünk, és tovább beszélgetünk, ahogy elindulunk az imaházból.

Különleges ifiket is szoktunk tartani: filmnézéssel és kommentálással, a Chosennel szoktuk kezdeni az évet - ilyenkor muszáj a filmben említett igeverseket kike-ressük, hogy a végén megbeszélhessük. Tartottunk már társasestet és néhány nyílt ifit is, amire a falubeli barátokat, barátkozókat hívtuk. Különleges alkalmak a születésnapok, ezeket tortával vagy más finomságokkal együtt szoktunk ünnepelni. Nagyon szeretünk kirándulni is, amikor felkerekedünk és egy szombatot vagy akár több napot is arra áldozunk, hogy együtt csodáljuk a teremtett világot.

Szeretünk ifinapokat, konfikat is szervezni azért, hogy új embereket is megismerjük, és tartsuk egymással a kapcsolatot. Tehát titeket is várunk a következő alkalommal, amint lehetőség lesz rá!

Benedek Rákhel-Mirjám

A teológus-csoport Borzási Pál tanárral és a kedves vendégfogadó lelkipásztorokkal, Nyúl Zoltánnal és Nagy Tiborral.

Teológiai hallgatók látogatása a Vajdaságban

Különleges és egyedi lehetőség tárult elénk, teológiai hallgatók elé ezen a nyáron, július 10-13. között. Borzási Pál, Szövetségünk elnöke vezetésével ellátogathattunk Szerbiába, a Vajdaság magyar ajkú baptista közösségeibe, valamint a határközeli Kelebiára, egy dél-magyarországi keresztyén gyülekezetbe. A 21 fős csapatunkban családostól jelen volt a tanulmányaikat folytató teológiai hallgatók nagyobb része, valamint korábban végzett hallgatók közül is néhányan. Istennek adunk hálát az oltalomért, amit tapasztaltunk az utazásunk, ott-tartózkodásunk, szolgálatunk, ismeretszerzésünk és pihenésünk alatt.

Útközben elsőként a kelebiai Apostoli Gyülekezetet látogattuk meg csütörtök délután. Az istentiszteleti alkalmon a csoport minden tagja részt vett, és Borzási Pál testvér hirdette az ígét az 1Kor 14:23-26 alapján, arra a témára fókuszálva, hogy kiknek kell jelen lenniük egy gyülekezeti istentiszteleten? Vendégcsapatunk tagjai közül többen bizonyágtétellel és énekekkel szolgáltunk. Az alkalom végén szeretetvendégség keretén belül kötetlen beszélgetésre is nyílt alkalom, mielőtt tovább indultunk volna Szerbiába, hogy elfoglaljuk szállásunkat Szabadkán.

Másnap, pénteken Szabadka óvárosát jártuk be, megtekintve a város építészeti örökségének egy részét. Alkalmunk volt megcsodálni többek között a szecessziós stílusban épült gyönyörű zsinagógát, továbbá a város szimbólumának is számító hatalmas városházát. A magyaros szecessziós jegyeket magán hordozó épület tornyát megmászva a város panorámaképe tárult elénk. Idegenvezetőink Nyúl Zoltán és Nagy Tibor vajdasági lelkipásztor testvérek voltak, akik szívélyesen meséltek a város történelméről, nevezetességeiről, helyi szokásokról. Késő délután gyülekezeti istentiszteletekre láto-

gattunk el. Ekkor már a csoport kétfelé oszlott: némelyek a csantavéri gyülekezetben szolgáltak, a többiek pedig Bácskossuthfalván. Az igehirdetés szolgálata mellett igyekeztünk személyes lelki élményekkel és igékkel bátorítani a helyi gyülekezetek tagjait. Ezekben az alkalmon is tapasztaltuk a testvérek vendégszeretetét, hiszen nemcsak szóval tartottak, hanem jól is lakattak minket!

Csapatunk szombaton Csantavérre látogatott, ahol egy pártit kiállítás tekinthettünk meg. Az imaház előterében a Nagy Tibor testvér által létrehozott bibliamúzeum értékes gyűjteményét vettük szemügyre. A múzeum értékes és több évszázados múlttal bíró magyar (és több száz más nyelvű) Bibliát sorakoztat fel. Emellett különféle, Bibliában előforduló kőzetek, korabeli leletek – fegyverzettrészek, pénzérmék, ókorban használt eszközök – meglehetősen széles skáláját mutatta be nekünk Tibor testvér. Akik csak jelen voltunk, mindnyájan meleg szívvel ajánljuk a múzeum megtekintését a Szeretet minden kedves olvasójának!

Némelyeknek már szombaton haza kellett indulniuk, azonban a csoportunk nagyobbik része vasárnapig maradt. Az Úr napján háromfelé osztódott a csapat: szolgáltunk a szabadkai magyar-szerb baptista gyülekezetben, továbbá a csantavéri és bácskossuthfalvi magyar baptista gyülekezetekben. Utóbbi istentisztelethez a pacseri testvérek is csatlakoztak. A testvéreink jóvoltából felszolgált ebéd elfogyasztása után hazaindultunk Vajdaságból Erdélybe.

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak ezért az útért! Erdélyi magyar baptistákként külön öröm volt számunkra, hogy betekintheztünk egy kicsit a vajdasági testvéreink életébe – egy olyan valóságba, amely sok szempontból ismerős számunkra. Hálára indít a bibliamúzeum tárta is, hiszen eszünkbe juttatja, hogy évszázadok óta olvasható Isten ígéje az anyanyelvünkön! Elgondolkodtat bennünket: mi magunk mennyiben járulunk hozzá az evangélium terjedéséhez, a Szentírás üzenetének továbbadásához?

Köszönetet mondunk Eric és Rosemary Barrett testvéreinknek, valamint az RMBGYSZ vezetőségének azért, mert anyagi fedezetet biztosítottak ennek az utazásnak a lebonyolításához. Hálával gondolunk vajdasági testvéreinkre is, akik odaadó szeretettel fogadtak bennünket, különösen Nagy Tibor és Nyúl Zoltán testvérek. Szívünkbe zárjuk ennek a hétvégének nemcsak az emlékét, hanem áldásait és szolgálatra ösztönző tanulságait is. A lelki épülés értékes lehetőségeként szeretettel ajánljuk minden olvasónak a Vajdaság, különösképpen pedig a magyar baptista gyülekezetek meglátogatását! Az ottani hittestvéreink örömmel vennék, ha valaki az Úr vezetésével huzamosabb időre is odaköltözne és szolgálatot vállalna az délvidéki misszióban. Imádkozzunk ezért, és hozzuk az Úr elé az evangélium terjesztésének ügyét a vajdasági régióban!

Kiss Máté teológiai hallgató

■ † **Horváth Irma** testvérnőt az Úr 83 éves korában, 2025. június 3-án Nagyváradon szőlította el e földi létből. A temetési istentiszteletre június 10-én került sor. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok felé Borzási Gyula, brassói

nyugalmozott lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a Lk 19:10 alapján arról, hogy „az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet”. Román nyelven Borzási István, krasznai lelkipásztor szólt Isten ígéből Lk 15:3-7 alapján. A nekrológot Budai Lajos Dániel, nagyváradai lelkipásztor olvasta fel. A gyászistentiszteleten és a hantolásnál is a nagyváradai 1-es számú gyülekezet énekcsoportja szolgált. A sírnál Borzási Pál, szilágyperecseni lelkipásztor hirdette Isten ígét a Jn 11:25-26 alapján.

Horváth Irma Ippon született 1942. május 25-én, Kása László és Borzási Irma második gyermekeként, egy 11 gyermekes családban. Az általános iskolát szülőfalujában végezte. Fiatalon elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának és élete Urának, és ezt a döntését megpecsételte a bemeztítés által a Berettyó folyó vizében. 17 éves korában Nagyváradra került, itt 1967. december 16-án házasságot kötött Horváth Ferencel. Házasságukat Isten egy fiúgyermekkel, Ferencel áldotta meg. Férjével 51 és fél évet élt boldog házasságban. A nagyváradai 1-es számú baptista gyülekezet hűséges, kedves, alázatos, szerény, bibliaolvasó tagja volt, az Urat és családját szerető, hívő asszony. Gyászolják: fia, Ferenc; menyje, Ildikó; unokája, Ádám; rokonai, ismerősei, és a nagyváradai 1. számú baptista gyülekezet testvérisége. (Fia, Horváth Ferenc lp.)

■ 2025. június 19-én szőlította magához az Úr † **Gál János** testvért, az Aradi Reménység Gyülekezet tagját. 1935. augusztus 5-én született Szilágykerden, Gál Ferenc és Anna gyermekeként. Megtérése után Jézus példájára bemeztkezett. 1952 februárjában házasságot kötött Szántó Ilonával, akivel 71 éven keresztül élt házasságban. Isten három fiúgyermekkel, később pedig 6 unokával és 15 dédunokával ajándékozta meg őket. 1971-ben családjával együtt Aradra költözött, ahol bekapcsolódott az Arad-Belvárosi Baptista Gyülekezet szolgálatába, majd 1974-től alapítótággént részt vett az Arad-Kisszentmihályi Magyar Baptista Gyülekezet megalapításában. Itt szolgált, amíg egészségi állapota megengedte. A temetési istentiszteleten, június 21-én, Szabó Sándor és Boros Gyula lelkipásztorok hirdették Isten ígét és bátorították az egybegyűlt sokaságot. A sírnál testvérünk megtérési ígéje, a 32. zsoltár hangzott el. A viszontlátás reményében emlékezünk testvérünkre! (A Gál család)

John MacArthur lelkipásztor (1939–2025) emlékére

A protestáns világegyház fájdalommal emlékezik az Úr egy hűséges szolgájára, John MacArthur amerikai lelkipásztorra, aki, miután évtizedeken át rendíthetetlenül szolgált Isten ígének igazságát, 2025. július 14-én, hétfőn hazatért, hogy az Úrral legyen, befejezve 86 éves földi zarándokútját.

MacArthur lelkész több mint öt évtizeden át hirdette hűségesen, rendíthetetlenül Isten ígét. Többször prédikációt és többszáz könyvet és értékes, egészséges bibliai tanítást hagyott maga után, melyek közül több könyv magyarul is megjelent.

Soha nem kötött kompromisszumot hamis mozgalmakkal, bátran védte a Szentírás tévedhetetlenségét, elégségességét és tekintélyét, hirdetve a szuverén kegyelem, Isten abszolút felsőbbrendűségének és az üdvözítő hitből fakadó szentség igazi értékeit. Ezzel a protestáns meggyőződés oszlopává vált a lelki sodródás és a teológiai felszíniesség korában.

Dr. MacArthur 56 évig pásztorolta a kaliforniai Sun Valley-ben található Grace Community Church baptista gyülekezetet. Emellett 1985-2019 között a Master's University elnök/rektora is volt, majd 2019-től az egyetem kancellári tisztségét töltötte be. Életét és szolgálatát a 2Tim 4:7 foglalja össze: „A nemes harcot megharcoltam, a pályát befejeztem, a hitet megtartottam.”

Akik vágyunk arra, hogy lássuk a reformáció szellemének újjáéledését, álljunk szilárdan az Igazság azon alapján, amelyet oly hűségesen fenntartott.

1988-ban személyesen is járhattam gyülekezetében Los Angelesben történt látogatásom alkalmával. Nagy hatást tett rám határozott és elkötelezett biblikus látása és tántoríthatatlan igazságszeretete. Legyen áldott az emléke!

„Karizmatikus káosz” c. könyve biblikus magyarázatot adott a szélsőséges tanítások között. Más magyarul megjelent könyvei: „A Mester terve szerinti gyülekezet”, „Furcsa tűz – leleplezve a modern karizmatikus mozgalom hamisságait”, „Az evangélium Jézus szerint – A megmentő hit igazi jelentésének helyreállítása”, „Újszövetségi Kommentár”, „Rabszolgák: A rejtett igazság a Krisztusban való kilétedről”.

Uram, támassz több hozzá hasonló férfit a mi generációnkban! Élete ösztönözzön minket arra, hogy mélyebben szeressük az ígét, bátrabban hirdessük azt, és teljesebben éljünk Krisztusnak!

Dr. Mészáros Kálmán

Honfoglaló gyermektábor Gyergyóban

Július 17-26. között került megszervezésre az idei gyergyói gyermektábor a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet szervezésében. Több mint 60 szilágysági gyermekkel indultunk útnak, hogy felejthetetlen 10 napot tölthessünk együtt a Gyergyói-havasokban.

Idén Józsué életét elevenítettük fel a Bibliából, aki azt a feladatot kapta Istentől, hogy bevezesse Izráel népét az Ígéret földjére. A leckéből megértettük, hogy a győzelemhez vezető út a bátorságon, az Istenbe vetett bizalmon és engedelmisségen alapul. Nekünk is harcolnunk kell azokért a területekért, amit a Sátán a bűn által ellopott az embertől. Jézus Krisztus tudja teljes győzelemre vezetni az embert, aki megígérte, hogy elmegy, hogy helyet készítsen nekünk, hogy mikor visszajön magával vigyen minket.

A gyerekeknek sokféle lehetőség állt a rendelkezésükre a kikapcsolódásra. Szerveztünk ping-pong, csocsó, röpi és foci bajnokságot. A gyerekek csapatokra osztva naponta vetélkedőkön vehettek részt. Volt zenekuckó, angolklub és dráma kör is. Különböző kézműves tevékenységeket is kipróbálhattak, mint például gyöngyfű-

zés, agyagozás, festés, ajándéktárgyak készítése. A gyerekek zsetongyűjtés által voltak ösztönözve a szorgalmas munkára, amit az utolsó napon értékes ajándékokra válthattak.

Hétfőn túra napot szerveztünk, amelyen volt egy rövidebb és egy hosszabb túra. Egyesek meglátogatták az Olt forrását, amely közel esik a táborhoz, mások neki vágtak az egésznapos túrának, amely a Nagybagymás csúcsra vezetett. Szerdán buszos kirándulást szerveztünk, amit egy közeli borbélyánál kezdtünk, majd végigsétáltunk a Békás-szoroson, és rövid látogatást tettünk a Gyilkos-tónál is.

Hálásak vagyunk, hogy Isten idén is megóvott minket bajtól, és egy örömteli tábort zárhattunk. Hálásak vagyunk az önkéntes konyhai személyzetért, akik fáradságot nem kímélve nap mint nap finomabbnál finomabb ételeket készítettek. Hálásak vagyunk az önkéntes fiatalokért és tanítókért, akik egész nap a gyerekek mellett voltak. Hálásak vagyunk a gyülekezetünk imatámogatásáért és minden anyagi támogatásért.

Nagy Ferencz lp.

Célgyűjtés a misszióra

Szeretettel értesítjük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy az őszi hálaadó napok alkalmával közös gyűjtést tartunk a misszió (Szövetségünkben missziómunkát végző testvérek, missziós projektek, konferenciák) alkalmi támogatására, különösképpen a külmisszió (pl. a Tóth Sándor testvér, a MABAVISZ misszionáriusa által Kárpátalján végzett szolgálat) számára.

Ennek érdekében szeretettel kérjük a gyülekezeteket, hogy lehetőségük szerint támogassák e célkitűzést! Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:7).
Testvéri szeretettel az Úrban,

Rajna Ottó főtitkár

KÖNYVAJÁNLÓ

Bolyki László: Apák és fiúk

Ekönyvajánló aktualitását az adja, hogy az elmúlt évben fiúgyermekünk született, így nagy lelkesedéssel vettem bele ennek a könyvnek az elolvasásába. Már a könyvborító piros színe felkelti a könyvkereső figyelmét, hogy itt most fontos és konkrét dolgokról van szó, amit nem csak elolvasni kell, hanem alkalmazni, sőt nemcsak fiúgyermeket nevelő szülőknek. A könyv egyik alcíme is sokat mondó: „Ne a sarkadra állj, hanem a helyedre!” A közismert író, akit legtöbbször talán a Bolyki Brothersből ismernek, nagyon érzékletesen és hitelesen írja le saját élményeit a témában, úgy, mint aki a saját bőrén tapasztalta ennek az árnyoldalát is. A könyv hangvétele rendkívül személyes magyarázatokkal adja át azt, ami igazán lényeges mindannyiunk számára. Napjainkban, amikor egyre többet hallunk arról, hogy az egészséges családmóddal egyre ritkábban fellelhető a nagyvilágban, de sok esetben hívő körökben is különböző okok miatt, s amikor a gyermekek kénytelenek egyszülős vagy mozaikcsaládban felnőni, mennyire fontos az, hogy a gyermek mindkét szülőtől megkapja azt, amiből felnőve ő is minden szempontból egészséges felnőtté válhat.

A könyv elején arról a fontos életláncról ír, amit manapság minden erővel szeretnének megszakítani a felvilágosult társadalomban élők, hogy a generációkon átívelő értékek ne adódjanak tovább. Ezekért az értékekért harcol az író, bemutatva ennek a téves iránynak a buktaóit, majd a férfiasság válságára tér ki több szempontot

is figyelembe véve. A nagyon aktuális téma körbejárása után bátorítást kapunk arra, hogy mindezek a negatív tényezők ellenére legyünk férfiak, töltsük be az Istentől kapott küldetésünket és legyünk olyanok, akik nem csak nagy döntések idején vannak jelen a családban, társadalomban, hanem mindig. A szén és a gyémánt megkülönböztetésével illusztrálja azt, hogy milyenekké formálódhatunk felnőtté válásunk során, és hogy a végső állapot az, ami meghozza a rengeteg viszontagságnak kitett anyagok igazi értékét. A férfiváérés útján öt szintet nevez meg, amit az „Isten szíve szerinti férfi”, Dávid példájával szemléltet. Az öt szint a következő: Fiú, Harcos, Király, Szerelmes és Próféta. Mind-egyik szint magyarázata nagyon érdekes, ezért is ajánlom elolvasásra ezt a hiánypótló könyvet.

„Az életlánc szempontjából a Fiú az átvétel, a Harcos

a szilárdság, a Király a biztonság, a Szerelmes a szépség, a Próféta pedig az átadás felelőse.” (részlet a könyvből, 174. oldal) A könyv vége felé pedig a „házi feladat” vár ránk, amely részletezi, hogy mit kell megtennünk apaként és fiúként is ahhoz, hogy betöltsük azt a helyet, ahova Isten helyezett bennünket.

Tóth Christian, Paptamási

Bolyki László 1973-ban született Budapesten. Junior Prima díjas zenész, a Bolyki Brothers, a Budapesti Fesztiválzenekar és az Erkel Ferenc Kamarazenekar tagja, igehirdető, lelkipásztor, publicista. Rendszeresen tart előadásokat, tréningeket, lelki-ségi napokat határon innen és túl. Hat kötet szerzője, négy gyermek édesapja.

Egy életen át folyton távolodnak

*Egy életen át folyton távolodnak,
huncut, parányi léptekkel elébb,
sokszor léptük, újtuk,
vágyuk egyre hosszabb.*

*Érzékeikbe gyűjtve messze visznek
sok-sok meleg színt, mint hamuba sült
emlékpogácsát, hazai derűt...
Más illatokkal, színekkel telik meg*

*mégis a szívük, és lassanként lekoptat
róluk idő, kor sok-sok otthonit,
szeretetük is részvétté kopik,
s egy életen át folyton távolodnak...*

Füle Lajos

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605